

Marianne Busser & Ron Schröder

Het enige echte voorleesboek voor opa's & oma's

Met illustraties van Dagmar Stam

Van Holkema & Warendorf

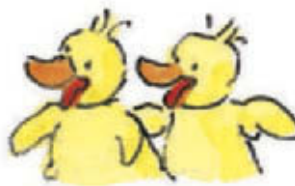
Inhoud

- 9 Oma Wortelbloem en het eekhoorntje
- 10 Twee stoute eendjes plagen een koe
- 11 Kwak moet naar de tandarts
- 13 Knorrepotje wil een kok zijn
- 15 Tante Tingelijn is verliefd
- 18 Beertje Benjamin heeft een boot
- 19 De drie jongetjes gaan uit eten
- 22 De blote koning op de varkensboerderij
- 23 Het mannenkoor moet plassen
- 26 Kaboutertje Jan bouwt een toren
- 27 Isabel het egeltje is verkouden
- 28 De neuzenwinkel van mevrouw Snoezemans
- 30 De knuffel van opa Brom
- 33 Olifantje Oliebol heeft een plantje
- 34 Twee stoute eendjes plagen een muisje

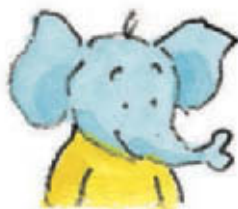
- 35 Knorrepotje wil graag dansen
- 36 Tante Tingelijn wil geld verdienen
- 39 Beertje Benjamin en de spullen van zijn opa
- 40 Een geweldige wedstrijd
- 43 De blote koning heeft een pukkeltje
- 44 Het mannenkoor krijgt een konijntje
- 47 Daan en Doortje hebben buikpijn
- 49 De burgemeester in de neuzenwinkel
- 51 Oma Wortelbloem en een pad met keelpijn
- 52 Twee stoute eendjes plagen een jongetje
- 53 De schat van Kobus en Kwak
- 55 Knorrepotje gaat goochelen
- 57 Tante Tingelijn is verdrietig
- 60 Dokter Benjamin
- 61 De drie jongetjes gaan logeren

- 64 De blote koning wil naar het carnaval
65 Het mannenkoor graaft een gat
67 Kaboutertje Jan wil graag bij de politie
68 Isabel het egeltje gaat verven
69 Een probleem in de neuzenwinkel
71 Opa Brom en allemaal clowntjes
73 Olifantje Oliebol wil niet opstaan
74 Twee stoute eendjes willen indiaan zijn
75 Knorrepotje maakt een olifant
77 Tante Tingelijn heeft een verrassing
80 Beertje Benjamin wordt een ijsbeer
81 Varken gaat opruimen
84 De blote koning krijgt gasten
85 Het mannenkoor redt een goudvis
88 Daan en Doortje gaan zich verstoppen

- 90 De neuzenwinkel en een snottebellenboek
92 Oma Wortelbloem helpt een muisje
93 Twee stoute eendjes en een grote wolf
94 Kwak gaat toveren
97 Knorrepotje wordt een clowntje
99 De bijzondere bruiloft van tante Tingelijn
101 Beertje Benjamin gaat vliegen
102 De drie jongetjes krijgen een tuintje
105 Een schilderij van de blote koning
106 Het mannenkoor gaat timmeren
108 Het kunstwerk van Kaboutertje Jan
109 Isabel het egeltje gaat tellen
110 De neuzenwinkel krijgt koninklijk bezoek
112 Index op figuurtjes

Woord vooraf

Wat is er nou leuker dan opa en oma zijn of worden, en je kleinkinderen te kunnen voorlezen uit een groot boek vol versjes en verhalen? En dan nog wel uit *Het enige echte voorleesboek voor opa's en oma's*.

De titel van het boek moet maar even met een korreltje zout worden genomen, want er zijn natuurlijk talloze voorleesboeken waaruit opa's en oma's kunnen voorlezen. Maar we vonden het zo grappig klinken, en vooral ook zo'n leuke titel om cadeau te doen. Aan jezelf, of aan een andere opa of oma. In elk geval leek het ons een prachtige titel voor alweer het tiende deel in onze gezellige grote voorleesboekenserie.

Uiteraard komen allerlei oude bekenden zoals de kikkers Kobus en Kwak, Varkentje Knorrepot, de drie jongetjes en de blote koning weer aan bod. Maar ook opa Brom (die dagelijks in de leukste kleuterklas van de wereld vertoeft) en oma Wortelbloem hebben een plek in dit grote opa- en oma-voorleesboek gekregen.

Kortom, een vrolijk boek vol lieve, stoute en grappige versjes en verhaaltjes waaraan hopelijk veel opa's, oma's en ook heel veel kleinkinderen plezier kunnen beleven.

Tot slot willen we 'onze' Dagmar Stam heel hartelijk bedanken voor de vrolijke en humoristische tekeningen die ze keer op keer weer voor onze boeken maakt. Net als zoveel andere mensen blijven wij daar enorm van genieten!

Met liefs,

Marianne Busser & Ron Schröder

www.mariannebusser-ronschroder.info

Oma Wortelbloem en het eekhoorntje

Het huis van oma Wortelbloem
staat boordevol met bakjes
met torretjes en spinnetjes
en wandelende takjes

Want alle dieren voelen zich
bij oma heel erg thuis
er vliegen zelfs wat vogeltjes
bij oma rond in huis

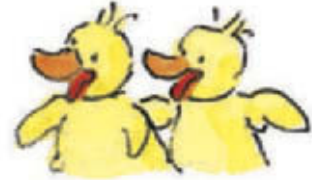
Vandaag heeft oma Wortelbloem
een eekhoorntje gevonden
het had een gaatje in zijn poot
en oma heeft het snel verbonden

Nu zit het beestje bij te komen
en rust uit op oma's schoot
ze aait hem heel voorzichtig
en ze voert hem stukjes brood

Elke dag om zeven uur
mogen de kindjes uit de straat
van oma even komen kijken
hoe het met hun vriendje gaat

En als hij beter is, brengt oma
hem weer netjes naar het bos
en laat hem daar dan ergens
op een rustig plekje los

Twee stoute eendjes plagen een koe

Twee stoute eendjes
sluipen samen naar een koe
en als ze heel dichtbij zijn
roept er eentje keihard: BOE!!!

De eendjes zeggen: sorry mam
we zijn ook nog zo klein
maar we zullen écht proberen
om niet meer zo stout te zijn!

De koe schrikt zich een ongeluk
hij wordt ontzettend rood
en springt daarna geschrokken
met een boogje in de sloot

Mama eend is best wel boos
en roept: hé, wat is dát?
kijk eens even naar die koe
nu is dat beest kletsnat!

Kwak moet naar de tandarts

Kwak zit op de bank en kijkt somber voor zich uit. Hij heeft een groot papier op zijn buik geplakt.

‘Wat heb jij nou?’ vraagt Kobus verbaasd als hij binnenkomt.

Kwak wijst op het papier. IK KAN NIET PRATEN, staat erop. MIJN MOND WIL NIET OPEN.

‘Wat vervelend nou,’ zegt Kobus. ‘Heb je wel geprobeerd om je mond open te doen?’

Kwak knikt.

‘Maar vertel dan eens waarom het niet lukt,’ zegt Kobus.

Kwak schudt zijn hoofd en wijst opnieuw naar het papier op zijn buik.

‘Nou ja,’ zegt Kobus opgewekt. ‘Je kunt even niet praten, maar dat is niet zo erg. Er zijn tenslotte wel ergere dingen op de wereld.’

Kwak schudt zijn hoofd.

‘O nee?’ vraagt Kobus. ‘Wat is dan het aller-, állerergste wat je kunt bedenken?’

Kwak wijst voor de derde keer naar het papier.

‘Tja,’ zegt Kobus. Hij haalt een zak chips uit zijn tas en begint lekker te knabbelen. ‘Ook een chipje?’ vraagt hij aan Kwak.

Kwak schudt driftig zijn hoofd.

‘O nee,’ zegt Kobus opgewekt. ‘Dat is ook zo. Je mond kan niet open. Maar misschien kan ik

wel een paar chipjes door je neus naar binnen duwen.’

Maar dan kijkt Kwak zó boos dat Kobus dat maar niet eens probeert.

En dan gaat de telefoon.

‘Ik pak hem wel,’ zegt Kobus. ‘Want jij kunt immers toch niet praten.’

‘Dat was de tandarts,’ zegt hij even later. ‘Hij vroeg waar je bleef. Ik heb gezegd dat je er zo aankomt.’

Kwak kijkt kwaad naar Kobus en wijst driftig op het papier.

‘Ja,’ zegt Kobus. ‘Ik weet het. Je mond gaat niet open. Maar dat gaan we de tandarts samen vertellen. Dan kan hij er meteen eens goed naar kijken.’

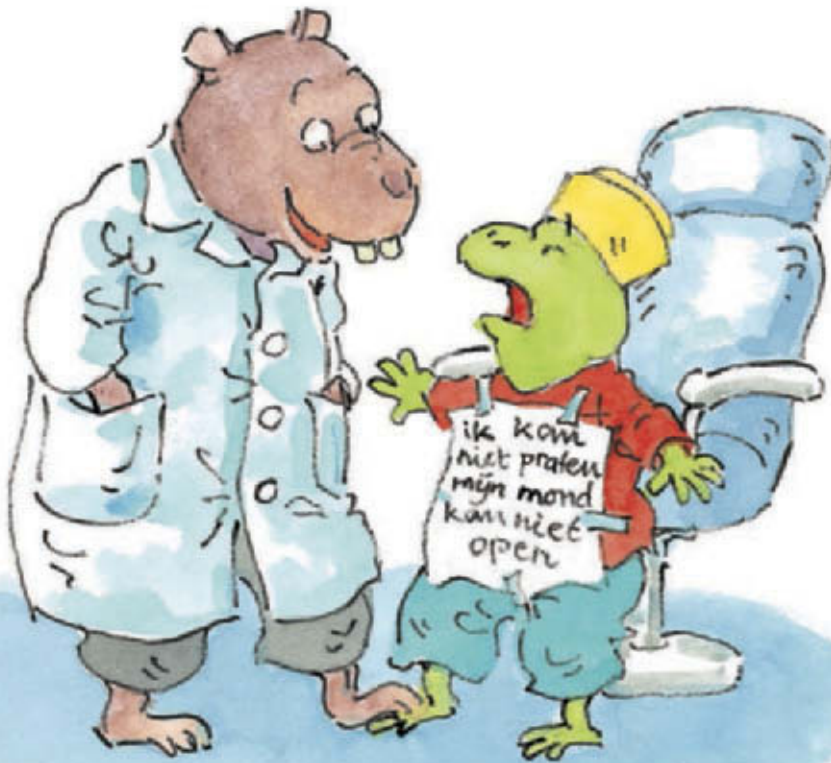
Even later wandelt Kobus vrolijk het tuinpad af. Kwak sjokt er boos achteraan.

Eindelijk zijn ze bij de tandarts.

'Ah,' zegt de tandarts. 'Daar is de patiënt. Kom maar gauw mee.'

'Er is alleen een probleem,' zegt Kobus. Hij wijst naar het papier dat Kwak op zijn buik heeft geplakt.

De tandarts begint een beetje te lachen. 'Is dat alles?' vraagt hij. Hij tilt zijn voet op en trapt dan hard op Kwaks tenen.

'AU!' brult Kwak. Zijn mond vliegt wijd open.

'Ook weer opgelost,' zegt de tandarts. 'Kom maar gauw mee. Dan kan ik je tanden eens goed bekijken.'

Kwak kijkt nog een keer woedend naar Kobus en loopt dan diep somber met de tandarts mee naar binnen.

Kobus is eerst stomverbaasd en begint dan te proesten. 'Nu snap ik het!' zegt hij schaterend.

'Kwak was bang voor de tandarts. Dus dáárom had hij dat papier op zijn buik geplakt. Wat een mop!'

Even later komt Kwak stralend weer naar buiten.

'Hoe ging het?' vraagt Kobus.

'Goed natuurlijk,' zegt Kwak opgewekt. 'Je snapt gewoon niet dat sommige dieren zo bang voor de tandarts zijn. Dat is echt wel heel dom, hoor.'

'Ja,' zegt Kobus lachend. 'Dat kun je wel zeggen, Kwak. Dat is best dom. Maar er zijn nu eenmaal altijd wel een paar dieren die eventjes een beetje bang zijn. Dat geeft toch niet?'

'Nee, natuurlijk niet,' zegt Kwak. 'Zo meteen wil ik trouwens toch wel graag een paar chipjes, Kobus.'

'Is goed, hoor,' zegt Kobus. 'In je mond of in je neus?'

'Doe maar in mijn mond,' zegt Kwak. En dan is hij gelukkig weer helemaal blij.

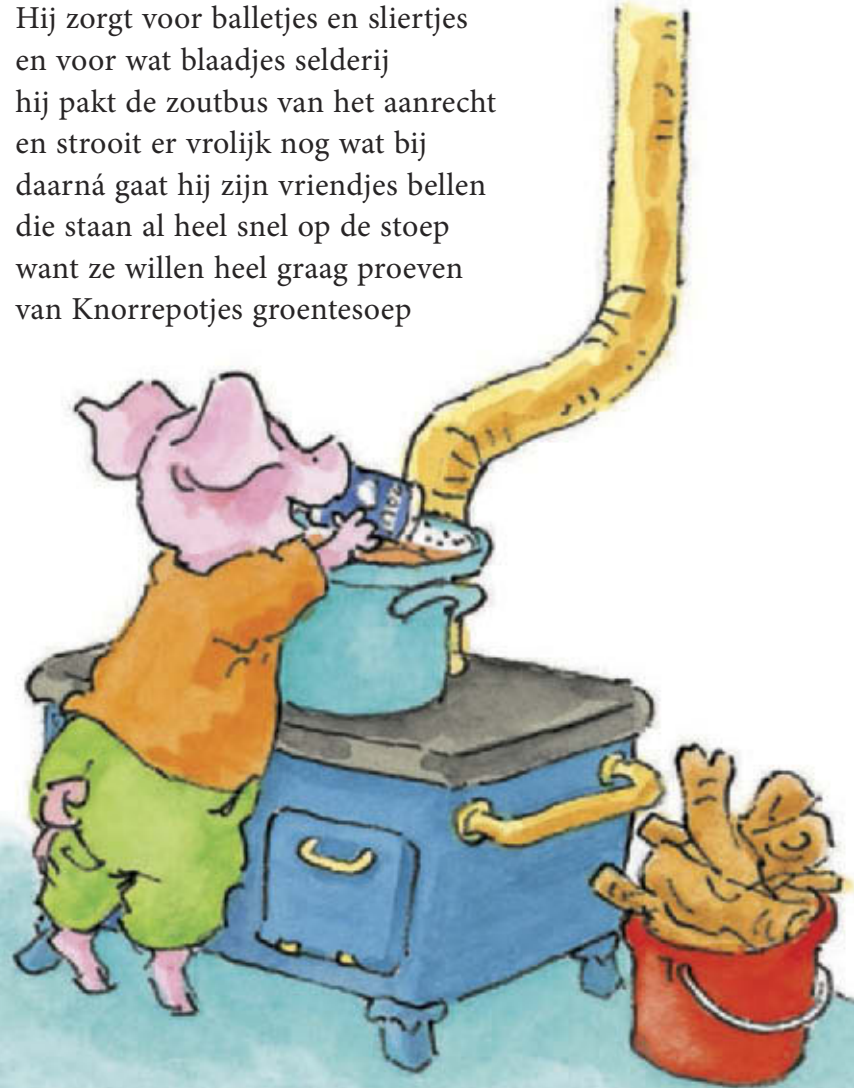
Knorrepotje wil een kok zijn

Knorrepotje is een varken
maar tevreden is hij niet
en vooral niet als hij ergens
hele leuke dingen ziet
als hij op een dag een kok ziet
roept hij: ja, dat wil ik ook
iedereen zal apetrots zijn
als ze proeven wat ik kook!

Hij vult een grote pan met water
sniijdt wat bieslook en wat prei
hij hakt een worteltje in stukken
en doet een schepje zout erbij
hij zegt: nu even heel goed roeren
anders gaat het zo nog fout
hij gooit wat uitjes in het water
en dan weer twee schepjes zout

Hij zorgt voor balletjes en sliertjes
en voor wat blaadjes selderij
hij pakt de zoutbus van het aanrecht
en strooit er vrolijk nog wat bij
daarna gaat hij zijn vriendjes bellen
die staan al heel snel op de stoep
want ze willen heel graag proeven
van Knorrepotjes groentesoep

Snel, zegt Knorrepotje lachend
anders wordt de soep te koud
maar vóórdat jullie mogen proeven
eerst nog snel wat extra zout
iedereen begint te eten
maar alle vriendjes roepen dan:
jakkiedakkie – bah, wat smerig
dat iemand zoiets máken kan!

Knorrepotje zegt verdrietig:
maar wat deed ik nu toch fout?
en dan zegt hij: o, ik weet het
natuurlijk – véél te weinig zout
ik wil nooit, nee nooit meer kok zijn
want bij mij gaat alles mis
en dus gaat Knorrepot snel zoeken
of er misschien iets leukers is

Tante Tingelijn is verliefd

Vandaag, denkt tante Tingelijn, vandáág ga ik het hem vragen. Hij moet nu eindelijk maar eens weten hoe lief ik hem vind.

Ze begint meteen hardop voor de spiegel te oefenen: 'Beste meneer Bollemans, ik vind u zó aardig. Zou u misschien met me willen trouwen?' Nee, denkt tante Tingelijn, dat is niks. Ik kan hem beter een briefje schrijven.

Ze pakt een blocnote en een pen en schrijft:

*Lieve meneer Bollemans,
Al heel lang zou ik u iets willen vragen.
Ik ben namelijk ontzettend verliefd op u.*

Tante Tingelijn zucht. Nee, denkt ze, ik moet gewoon naar hem toe gaan. Dan zeg ik dat mijn fiets zo raar piepte, en dan vraag ik of hij er even naar kan kijken. En als hij dan nog stééds zo aardig doet... Nou ja, dán vraag ik het gewoon. Tante trekt haar mooiste jurk aan en kijkt nog één keer in de spiegel voor ze de deur uit gaat. 'Kom op!' zegt tante tegen zichzelf. 'Meneer Bollemans zal je heus niet opeten, hoor.' Een beetje bibberig gaat tante Tingelijn haar fiets pakken.

Na tien minuten belt tante aan. Al snel gaat de voordeur open.

'Tante Tingelijn!' zegt meneer Bollemans. 'Wat kan ik voor u doen?'

Meteen is tante alles vergeten wat ze over haar fiets zou zeggen. Ze kan alleen nog maar naar die lieve meneer met zijn mooie blauwe ogen kijken. 'Eh... ik wou...' stamelt tante Tingelijn.

Meneer Bollemans lacht verlegen. 'Komt u binnen,' zegt hij. 'Ik zal thee zetten. Gaat u maar vast naar de woonkamer.'

'Graag,' zegt tante, en ze loopt de kamer in. Er staan maar twee stoelen, een tafel en een bank. 'Zo,' zegt meneer Bollemans als hij met de thee binnenkomt. 'Vertelt u maar.'

